

ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ವಿವಾಹ

ಯಾಮನಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ 'ಆಳವಂದಾರ್' ಎನ್ನುವ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೂ ಇತ್ತು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣರು. ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರು. ಮೊದಲನೆಯ ತಂಗಿಯ ಹೆಸರು ಭೂದೇವಿ. ಆಕೆ ಕೇಶವ ಪೆರುಮಾಳ್ ಎನ್ನುವವರ ಪತ್ನಿ. ಶ್ರೀಪೆರಂಬುದೂರ್ ಎನ್ನುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಇವರ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನೇ ರಾಮಾನುಜ. ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೧೭ರಲ್ಲಿ. ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣರ ಎರಡನೆಯ ತಂಗಿಯ ಹೆಸರು ಶ್ರೀದೇವಿ ಎಂದು. ಆಕೆ ಕುಸುಮನಯನ ಭಟ್ಟರಂಬುವವರ ಪತ್ನಿ. ರಾಮಾನುಜರು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ, ಈಕೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಗೋವಿಂದ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರು.

ಬಾಲಕ ರಾಮಾನುಜ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಪಾಠವನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಓದಿದರೆ ಸಾಕು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಅವನಿಗೆ. ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಸಂತೋಷ. ಆತನಂದರೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪನಯನವಾಯಿತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವೇದ ವೇದಾಂಗಗಳ ಪಾಠವಾಯಿತು. ರಕ್ಷಾಂಬಾಳ್ ಎಂಬಾಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ತಂದೆ ಮರಣಹೊಂದಿದರು. ಆ ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಗೋವಿಂದನೂ ಇವರೊಡನೆ ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ರಾಮಾನುಜರು ವೇದಾಂತದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಗುರುವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾದವಪ್ರಕಾಶರು ಆ ಕಾಲದ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ರಾಮಾನುಜರು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಆದರೆ ಯಾದವಪ್ರಕಾಶರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವೊಂದು ವಿವರಣೆಗಳು ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಹಿಡಿಸು ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಆದರೆ ಅವರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಥ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ರಾಮಾನುಜರು ಉಭಯ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಯಾದವಪ್ರಕಾಶರು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ತಸ್ಯ ಯಥಾ ಕಷ್ಠಾಸಂ ಪುಂಡರೀಕ-ಮೇವಮಕ್ಷಿಣೇ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನ ಕಣ್ಣು ಕಪಿಯ ಹಿಂಭಾಗದ ಹಾಗೆ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾದವಪ್ರಕಾಶರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದರು. ಭಗವತ್ ವಿಷಯವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ, 'ಎದೆಯೊಳಗೆ ಮೊನಚಾದ ಬಾಣ'ವನ್ನು ನೆಟ್ಟಂತೆ ಆಯಿತು. ಸಹಿಸಲಾರದ ದುಃಖ ಬಂತು. ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಆಚಾರ್ಯರು ಮೌನವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ರಾಮಾನುಜರು ಗುರುವಿನ ತಲೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಒತ್ತು ತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿಷ್ಯನ ಕಣ್ಣೀರು ಗುರುವಿನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಯಾದವರು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ರಾಮಾನುಜರು

ಅಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, "ಯಾಕಪ್ಪಾ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. "ಭಗವಂತನ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಕೀಳು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೋವಾಯಿತು" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮನದಾಳವನ್ನು ಅಂಜುತ್ತ, ಅಂಜುತ್ತ ರಾಮಾನುಜರು ತೋಡಿಕೊಂಡರು.

ಗುರುವಾಕ್ಯವನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ರಾಮಾನುಜರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಯಾದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. "ನಾನು ಹೇಳಿದುದು ಅಪಾರ್ಥವಾದರೆ, ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಏನೆಂದು ನೀನು ಹೇಳು" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಾನುಜರು ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ಗುರುಗಳೇ, 'ಕಂ' ಎಂದರೆ 'ನೀರು'. 'ಪಿಬತಿ' ಎಂದರೆ 'ಕುಡಿಯುವವ'. ಹೀಗೆ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿದಾಗ, 'ಕಪಿ' ಎಂದರೆ 'ಸೂರ್ಯ' ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. 'ಆಸ' ಎಂದರೆ 'ವಿಕಸನ' ಎಂದರ್ಥ. 'ಪುಂಡರೀಕ' ಎಂದರೆ ಕಮಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥ. ಹೀಗಾಗಿ 'ಕಷ್ಠಾಸಂ ಪುಂಡರೀಕಮೇವಮಕ್ಷಿಣೇ' ಎಂದರೆ 'ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಮಧ್ಯಸ್ಥನಾದ ಭಗವಂತನು, ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ವಿಕಸಿಸುವ ಕಮಲದಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದರ್ಥ." ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾದವಪ್ರಕಾಶರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. "ನಿನಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಾದ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರವಚನ ನಡೆದಿತ್ತು. 'ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವು ಸತ್ಯವೂ, ಜ್ಞಾನವೂ ಅನಂತವೂ ಆಗಿರುವ ತತ್ತ್ವ ಎಂದು ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಯಾದವರು ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಬ್ರಹ್ಮವು ನಿರ್ಗುಣ. ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ಆಕಳನ್ನು, 'ಕೊಂಬಿಲ್ಲದುದು', 'ಕೊಂಬು ಮುರಿದುದು', 'ಕೊಂಬು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ಯ, ಅನಂತ, ಜ್ಞಾನಗಳು ಒಬ್ಬನೇ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರವು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಗುಣನಲ್ಲ, ನಿರ್ಗುಣ." ಯಾದವರು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲವೆಂದು ರಾಮಾನುಜರು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. "ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಅರ್ಥವೇನು?" ಎಂದು ಯಾದವಪ್ರಕಾಶರು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಮ್ರರಾಗಿಯೇ ಗುರುಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜರು ಹೀಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದರು: "ಬ್ರಹ್ಮನು ಸತ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಜ್ಞಾನ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಅನಂತ ಎಂಬುದೇ ಈ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥ. ಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಅನಂತ - ಈ ಗುಣಗಳು ಏಕತ್ರವಾಗಿ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇರಲಾರದಂಥ ವಿರುದ್ಧ ಗುಣಗಳೇನಲ್ಲ. ಅವು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾದ ಗುಣಗಳು, ಪೋಷಕ ಗುಣಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಆಕಳಿನ ಉದಾಹರಣೆ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ." ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾದವಪ್ರಕಾಶರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು. "ಗರ್ವದಿಂದ ಅಂಧನಾದವನೇ, ನನ್ನ ಪ್ರವಚನ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬರದಿದ್ದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರಬೇಡ, ಹೊರಟುಹೋಗು" ಎಂದರು. ರಾಮಾನುಜರು ಯಾದವ ಪ್ರಕಾಶರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಗುರುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಿಲ್ಲ. (ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)